

Ақийда дарслари (178-дарс). Набий алайҳиссаломнинг баракалари ила оз сувнинг кўпайиши

19:00 / 11.04.2022 4154

هُيَّ بِي دُخُلْ أَوْ هَيْئًا مَّ رَشَّعَ رَأْسُ بِي دُخُلْ مَوِيٌّ أَنْ كَلَّاقُ هُنَّ عُلُوجُ الْجِجَارِ يَضْرِبُ رَأْسَ رَبِّ الْجَنَّاتِ
هِيَ لَعْلُوجُ الْجِجَارِ يَلْصُقُ بِي سَلَجَفٍ، رَطَقَ أَهِي فِ كُرْتِنِ مَلِّ يَتَحَوَّلُ نَحْرًا زَيْنًا رُئْبُ
رُيَغٍ أَنْ تَكْمَفُ رُئْبُ الْجِجَارِ يَفْجَمَّ مَوَضَّ مَضَمِّ مَفِّ عَامِبِ عَدَفَ رُئْبُ الْجِجَارِ يَفْشَ لَعْلُوجُ
أَنْ بِي كَرْتَرْدَصٌ وَأَتْ وَرَوِّ، أَنْ يَوْرُ يَتَحَوَّلُ نَحْرًا مَثَلًا مَثَلًا دِي غَبَّ

Баро розияллоҳу анхӯдан ривоят қилинади:

«Худайбия куни ўн тўрт юзта эдик. Худайбия бир қудуқдир. Биз унинг сувини тортиб олдик. Ҳатто унда бир қатра ҳам қолдирмадик. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қудуқнинг четига ўтирдилар. Сўнгра сув сўрадилар. Кейин оғизларини чайиб туриб, қудуққа пуфладилар. Бир оз кутиб турдик. Сўнгра ичиб-ичиб сероб бўлдик. Уловларимиз ҳам сероб бўлдилар».

هِيَ لَعْلُوجُ الْجِجَارِ يَلْصُقُ بِي سَلَجَفٍ مَوِيٌّ أَنْ كَلَّاقُ هُنَّ عُلُوجُ الْجِجَارِ يَضْرِبُ رَأْسَ رَبِّ الْجَنَّاتِ
أَدِي دَشَّ شَطَعٌ أَنْ شَطَعٌ دَقْوٌ هَيْ دَيَّ نَيْ بِي بُو كَرِ يَفْ يَنْ لَعَجَفَ رُيَّ رِي سَمِّ يَفْ مَلْسُو
نِيَّ أَلَّ أَنْ لُقُوفٍ نِيَّ تَدَا زَمَ نَيْ بِي أَهِي لَجْرَةَ دَأَسِ رَأْمَابُ نَحْنُ إِذْ رِي سَنَنْ حَنْ أَمَّنِي بَبَف
رَطَقَ لَوْ مَوِيٌّ تَلَّاقٍ إِيَّ عَامِلُ نَيْ بِي هُءَا نَيْ بِي مَكَلَّاقُ فَعَامَ لَهِنَّ إِن تَلَّاقٍ إِيَّ عَامِلُ
لُوسَرَّ أَمَّو تَلَّاقٍ مَلْسُو هِيَ لَعْلُوجُ الْجِجَارِ يَلْصُقُ بِي سَلَجَفٍ رُئْبُ الْجِجَارِ يَفْشَ لَعْلُوجُ
هِيَ لَعْلُوجُ الْجِجَارِ يَلْصُقُ بِي سَلَجَفٍ مَوِيٌّ أَنْ كَلَّاقُ هُنَّ عُلُوجُ الْجِجَارِ يَضْرِبُ رَأْسَ رَبِّ الْجَنَّاتِ

رَمَافُ، ةَمْتُمْ اَهَّانَا هَتْتَدَحْ اَهَّانَا زِيغْ اَنْتَتْدَحْ يَدَّلْ لَشْمَبُ هَتْتَدَحْ فِ ، مِلْسُو
انِي وِرَّيْتَحْ اَلْجَرَّ نِي عِبْرَا اَشْاطِعْ اَنْبَرَشَفِ ، نِي وَالزَّعْلَا يِفْ حَسَمَفِ اَهِّيْتَدَا زَمِبْ
، اَلْمَلْ اَنْ مَضِنَتْ دَاكْتَ يَهْوِ اَرِي عِبْ قُسَنَمْ لَهَّانَا زِيغِ ، ةَوَا دِ اَوَّانْ عَمْرَهْ بَرَقْلُكْ اَنْ اَلَمْ
تَلْ اَقْ اَهْلَهْ اَهَتْتَا اَيَّحْ ، رَمَّتْ لَوْرَسْ كَلْ اَنْ مِ اَهْلَ عَمُجَفِ . «مُكْ ذَنْعِ اَمْ اَوْتَا هَ» : اَلْ اَقْسُمُتْ
، اَهْلَمْ لَكُلْ بَبْرُصْ لَكْ اَذْ هَلْ لَ اَيَّدَهْفِ . اَوْمَعَزْ اَمْ كَيْبَنْ وَهْ وَاَسْ اَنْ لَ اَحْسَأْتِ يَقْلُ
يُرَاخُ بَلْ اَمْ هَاوْرَ . اَوْمَلْسَاوْ تَمْ لَسْ اَفْ

Имрон ибн Хусойн розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бир юришда бирга эдик. Ул зот мени ўз олдиларидаги маркабга қўйдилар. Жуда ҳам қаттиқ чанқадик. Юриб бораётсак, бир аёл икки кўзанинг орасида оёғини осилтириб ўтирибди. Биз унга:

«Сув қаерда?» дедик.

«Сув йўқ», деди у.

«Сенинг аҳлинг билан сувнинг ораси қанча?» дедик.

«Бир кечаю бир кундуз», деди у.

«Юр Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдиларига!» дедик.

«Расулуллоҳ нима?» деди у.

Биз уни ҳоли-жонига қўймай, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига олиб бордик. У бизга айтган гапларини у зотга ҳам айтди. Фақат у зотга етим болалари борлигини ҳам айтди. Бас, у зот унинг икки кўзасини олиб келишга амр қилдилар ва қўллари ила уларнинг оғзини силадилар. Биз қирқ нафар чанқоқ киши ичиб сероб бўлдик. Ўзимизнинг барча кўза ва мешкобларимизни тўлдириб олдик. Туялар сувга тўлганидан ёрилиб кетай деди. Сўнгра у зот:

«Ўзингизда бор нарсаларни келтиринглар», дедилар. Биз у аёлга ўзимиздаги нон бурдалари ва хурмоларни жамлаб бердик. У ўз аҳлига бориб:

«Мен одамларнинг энг сеҳргарига ёки улар даъво қилаётганидек, Пайғамбарга учрадим», деди.

Аллоҳ ўша аёл сабабли ул кўчманчиларни ҳидоят қилди. У ҳам мусулмон бўлди. Улар ҳам мусулмон бўлдилар».

Иккисини Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди